

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1510/05
15.09.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr. Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužilaca AA sada u ___, AB, čiji je punomoćnik tužilac BB i VV, koga zastupa punomoćnik VV1, advokat, protiv tuženih GG, DD, ĐĐ, EE, ŽŽ i ZZ, svih iz ___, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilaca BB i AB, izjavljene protiv presude Okružnog suda u Negotinu Gž. br. 925/03 od 20.01.2004. godine, u sednici održanoj 15.09.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presuda Okružnog suda u Negotinu Gž. br. 925/03 od 20.01.2004. godine u izreci pod II i IV i presuda Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 u izreci pod III i VI i dopunska presuda Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 od 30.09.2002. godine u delovima izreke pod II. i III i predmet u ovom delu vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 od 30.09.2002. godine izrekom pod I obavezani su tuženi DD, ĐĐ, ŽŽ i ZZ da tužiocu AA solidarno isplate na ime naknade štete novčane iznose sa zakonskom zateznom kamatom na iste bliže označene u tom delu izreke. Izrekom pod II odbijen je tužbeni zahtev za višak preko dosuđenih iznosa bliže označenih u tom delu izreke. Izrekom pod III odbijen je tužbeni zahtev tužioca AA kojim je tražio da sud obaveže tužene GG i EE, obojicu iz ___ da mu zajedno sa ostalim tuženicima solidarno isplate naknadu štete bliže označene u tom delu izreke. Izrekom pod IV obavezani su tuženi DD, ĐĐ, EE i ZZ da tužilji AB solidarno isplate novčane iznose zajedno sa zakonskom zateznom kamatom bliže označene u tom delu izreke. Izrekom pod V odbijen je tužbeni zahtev za višak preko dosuđenog iznosa. Izrekom pod VI odbijen je tužbeni zahtev tužilje AB kojim je tražila da sud obaveže tužene GG i EE da joj zajedno sa ostalim tužiocima solidarno isplati novčane iznose sa kamatom bliže označene u tom delu izreke na ime naknade štete. Izrekom pod VII obavezani su tuženi DD, ĐĐ, ŽŽ i ZZ da tužiocu VV solidarno isplate novčane iznose zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na ime naknade štete bliže označene u tom delu izreke. Izrekom pod VIII odbijen je tužbeni zahtev za višak preko dosuđenog iznosa. Izrekom pod IX odbijen je tužbeni zahtev tužioca VV kojim je tražio da sud obaveže tužene GG i EE, da mu zajedno sa ostalim tuženicima solidarno isplate naknadu štete bliže označene u tom delu izreke. Izrekom pod X obavezani su tuženi DD, ĐĐ, ŽŽ i ZZ da tužiocima A, AB i VV na ime naknade parničnih troškova solidarno isplate iznos od 113.955,00 dinara zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja 30.09.2002. godine do konačne isplate sve u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Dopunskom presudom Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 od 12.09.2003. godine izrekom pod I obavezani su tuženi DD, ĐĐ, ŽŽ i ZZ da tužiocima AA i AB solidarno isplate naknadu štete bliže označene u tom delu izreke. Izrekom II odbijen je tužbeni zahtev AA i AB kojim su tražili da sud obaveže tužene GG i EE da im zajedno sa ostalim tuženima solidarno isplate naknadu štete. Izrekom III obavezani su tuženi DD, ĐĐ, ŽŽ i ZZ da tužiocima AA i AB na ime naknade parničnih troškova solidarno isplate iznos od 10.895,00 dinara, a tužioci AA i AB se obavezuju da tuženicima GG i EE na ime naknade parničnih troškova isplate ukupan iznos od 340,00 dinara sve u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Negotinu Gž. br. 925/03 od 20.01.2004. godine izrekom pod I ukinuta je presuda Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 od 30.09.2002. godine u delovima izreke pod I, II, IV, V, VI i X, te se spisi u ukinutom delu vraćaju prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Izrekom pod II odbijena je žalba tužilaca AA i AB i potvrđena je presuda Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 od 30.09.2002. godine u delovima izreke pod III i VI. Izrekom pod III ukinuta je dopunska presuda Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 od 12.09.2003. godine u delu izreke pod I i u delu izreke pod III i to u delu gde su tuženi DD, ĐĐ, EE i ZZ da tužiocima BB i AB na ime naknade parničnih troškova solidarno isplate iznos od 10.895,00 dinara pa se u ovom delu spisi vraćaju prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Izrekom pod IV odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca BB i AB i potvrđena je delimična presuda Opštinskog suda u Negotinu P. br. 607/2000 i P. br. 1278/01 od 12.09.2003. godine u delu izreke pod II i u delu izreke pod III i to u delu gde su tužioci AA i AB obavezani da tuženima GG i EE, na ime naknade parničnih troškova isplate iznos od 340,00 dinara u roku od 15 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv pravosnažne presude Okružnog suda u Negotinu izreke pod II i IV u zakonskom roku izjavili su reviziju tužioci AA i AB zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/2004), Vrhovni sud je našao da je revizija tužilaca osnovana.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, u prvostepenom postupku, maloletna deca tuženih ĐĐ i DD, kao i ŽŽ i ZZ igrajući se 11.03.2000. godine u ___, zapalili su vatru koja je izazvala požar u kome je izgoreo koš i pokretne stvari u njemu vlasništvo tužilaca.

Predmet ovog spora je tužbeni zahtev tužilaca kojim traže naknadu štete od roditelja maloletne dece i njihovih deda GG i EE.

Nižestepeni sudovi su usvojili tužbeni zahtev samo prema roditeljima maloletne dece i samo njih obavezali da naknade štetu tužiocima. Međutim, tužbeni zahtev tužilaca prema GG i EE odbili su da solidarno sa roditeljima naknade štetu sa razloga nedostatka pasivne legitimacije jer su roditelji odgovorni za naknadu štete koju pričinje njihova deca.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda zaključak nižestepenih sudova u pogledu odgovornosti tuženih GG i EE, za sada, ne može se prihvatiti kao pravilan, jer je propušteno da se ispituju odnosno cene sve odlučne činjenice od kojih zavisi pravilna primena materijalnog prava.

Prema odredbi člana 165. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima roditelji odgovaraju za štetu koju prouzrokuje drugom njihovo dete do navršene 7 godine bez obzira na svoju krivicu. Oni odgovaraju za štetu koju prouzrokuje drugom njihovo maloletno dete koje je navršilo 7 godina osim ako dokažu da je šteta nastala bez njihove krivice (stav 4.). Prema stavu 3. navedenog člana roditelji ne odgovaraju ako je šteta nastala dok je dete bilo povereno drugom licu i ako je to lice odgovorno za štetu. Odredbom člana 167. Zakona o obligacionim odnosima propisana je odgovornost drugog lica za maloletnike. Tako za štetu koju drugom prouzrokuje maloletnik dok je pod nadzorom staratelja, škole ili druge ustanove odgovara staratelj, škola, odnosno druga ustanova osim ako dokažu da su nadzor vršili na način na koji su obavezni ili ako bi šteta nastala i pri brižljivom vršenju nadzora. Odredbom člana 168. navedenog Zakona propisana je posebna odgovornost roditelja u slučaju kada dužnost nadzora nad maloletnim licem ne leži na roditeljima već na nekom drugom licu.

Stoga je polazeći od ovih zakonskih odredbi pravilna primena materijalnog prava nalagala da se ispituju okolnosti koja lica su u kritičnom periodu vršila brigu o vaspitanju nad maloletnom decom. Da li su to roditelji koji prema navodima revizije žive i rade na privremenom radu u Nemačkoj ili su dede inače nosioci domaćinstava GG i EE preuzeli staranje o maloletnoj deci, jer ukoliko su preuzeli brigu o staranju maloletne dece odgovaraju ako se štetan postupak deteta može pripisati opštem zanemarivanju dužnog nadzora i vaspitanja baš od njih. Oni kao roditelji odgovaraju za štetne posledice propuštenog vaspitanja i nadzora nad maloletnom decom koja su im poverena ako su zanemarili povereno im staranje.

Kako su nižestepeni sudovi pri odlučivanju o osnovanosti tužbenog zahteva prema tuženima GG i EE propustili da u smislu napred iznetog cene navedene okolnosti to su pobijane odluke u odnosu na GG i EE morale biti ukinute i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Zato je Vrhovni sud Srbije, primenom člana 395. stav 2. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd